

ningen. Jeg har i § 10 foreslaaet, at den, der staaer i fast Numer ved Søartillericorpsset, kan i de første 8 Aar af sin Tjenestetid ikke reise ud af Landet uden Ministeriets Tilladelse; denne Bestemmelse er aldeles overeensstemmende med Bestemmelsen i § 38 i Loven af 12te Februar 1849, hvorefter den, der staaer i fast Tjeneste, i de første 8 Aar ikke kan reise ud af Landet uden Krigsministeriets Tilladelse. § 12 bestemmer, at de, der i det Mindste ere Halvbefarne, henhøre til Søruslen. § 14 handler om . . .

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at det kun er de første 10 Paragrapher, der ere under Forhandling.

Lange: Jeg troede, at det var Loven i sin Heelhed, der var under Forhandling. Iøvrigt har jeg blot Ubetydeligt at tilføie. Naar det i § 14 hedder, at Udskrivningen af de Søfarende fordeles over Districterne, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Praxis er saaledes, at Udskrivningscheferne indsende til Justitsministeriet Beretninger om de Befarne, der ere disponible, og Justitsministeriet bestemmer da, hvorledes de skulle fordeles paa de forskjellige Districter. Hidtil har Lovgivningen været saaledes, at alle Søværnepligtige have maattet møde paa Sæssion hvort Aar lige fra 16—38 Aars Alderen. Det har medført store Ulemper for Mange og er aldeles overflødig. I Sæssionsplacaterne maa man kunne anføre, hvormange heel- og halvbefarne der er, og hvilke af dem der rimeligviis ville komme i Betragtning; det kunne Udskrivningscheferne see af deres Ruller, og de skulle da ikke indkalde flere end dem, der rimeligviis ville komme i Betragtning til Udskrivning paa Sæssionen. Mange mene, at de kun bør møde en Gang paa Sæssionen ligesom de Landværnepligtige, men naar man betænker de store Fordele, de Søværnepligtige have i andre Henseender fremfor de Landværnepligtige, mener jeg, at de ingen Grund have til at beklage sig. De møde kun paa Sæssionen, naar de ere hjemme; de skulle ikke ind til nogen Exerceerkskole; de have ingen Garnisons-tjeneste; de have en høiere Gage og en bedre Forpleining. Saaledes have de mange For-

dele fremfor de Landværnepligtige. Jeg vil ikke opholde det ærede Thing videre; jeg har maaskee allerede for meget trættet de ærede Rigsdagsmænd. Jeg vil blot tilføie, at jeg under Udarbejdelsen af dette Lovudkast har taget Hensyn saavel til de bestaaende Planer, som de fra den lovgivende Magt for de fælles Anliggender udgaaede Udskrivningslove, og at jeg paa den anden Side først og fremmest har taget Marinens Tarv i Betragtning, saa at Marinen altid kan faae den fornødne Styrke, og at denne Styrke med kort Varsel kan blive indkaldt. Jeg har dernæst ogsaa taget i Betragtning, at den private Søfart ikke trykkes formeget, ligesom ogsaa at Værnepligten for de Værnepligtige ikke bliver mere følelig, end høist nødvendigt, og at den bliver saa ligelig fordeelt paa dem som muligt — at den aldeles ligelig kan blive fordeelt paa de Værnepligtige, er jo ganske umuligt, naar man betænker, at Een maaskee udcommanderes til et Togt, som varer 1—2 Maaned, en Anden derimod til et, som kan vare 1—2 Aar. Men derfor faae de ogsaa større Lønning end ved Landetaten. Det ærede Thing maa ikke troe, at jeg selv bilder mig ind, at jeg her har leveret noget Mesterværk. Det er langt fra Tilfældet. Jeg smigrer mig heller ikke med store Forventninger om, hvorledes det vil blive modtaget. Jeg er ikke forvent i saa Henseende, (Hør!), men jeg har da, hvis det falder, den Trøst tilbage, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Aants 2den Valgtreds (Tscherning) gav mig ifjor, at det ikke er første Gang, at den er i Minoritet, som har Retten paa sin Side.

Rütten: Jeg skal ikke forsøge paa at indbegaae det ærede Medlems forskjellige Udtalelser om de enkelte Paragrapher, men kun omtale en Ytring, som det ærede Medlem har brugt idag saavel som tidligere, at saafremt det foreliggende Lovudkast bliver ophøiet til Lov vilde Marinens Interesse med Hensyn til at skaffe Mandskab til Flaaden komme til at lide. Da jeg ikke er af den Mening, skal jeg forsøge paa at gjøre det klart, at det Modsatte netop er Tilfældet. Det vil være det ærede Medlem bekendt, at Mandskabet til Marinens Skibe bestaaer deels af besarent Mandskab og